

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2014. gada 17. septembrī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Struktūrfondi — Regulas (EK) Nr. 1083/2006 un Nr. 1080/2006 — Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — Darbības programma, kuras mērķis ir veicināt Eiropas teritoriālo sadarbību starp Igaunijas Republiku un Latvijas Republiku — Uzraudzības komitejas lēmums nepiešķirt atbalstu — Noteikumi, saskaņā ar kuriem komitejas lēmumi nav pārsūdzami — LESD 267. pants — Savienības iestādes, organizācijas vai struktūras pieņemts tiesību akts — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Savienības tiesību īstenošana — 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Tiesības vērsties tiesā — Dalībvalsts, kuras tiesām ir jurisdikcija izskatīt prasību, noteikšana

Lieta C-562/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tartu ringkonnakohus* (Igaunija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 23. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 5. decembrī, tiesvedībā

Liivimaa Lihaveis MTÜ

pret

Eesti-Läti programmi 2007-2013 Seirekomitee ,

piedaloties

Eesti Vabariigi Siseministeerium .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] (referents), J. Malenovskis [*J. Malenovský*], A. Prehala [*A. Prechal*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerālvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 4. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Liivimaa Lihaveis MTÜ* vārdā – *A. Sander, vandeadvokaat,*

— Igaunijas valdības vārdā – *K. Kraavi-Käerdi, pārstāve,*

* Tiesvedības valoda – igauņu.

— Latvijas valdības vārdā – I. Kalniņš un A. Nikolajeva, pārstāvji,
— Eiropas Komisijas vārdā – A. Steiblyté un L. Naaber-Kivisoo, pārstāves,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 13. marta tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 256. panta 1. punktu, 263. panta pirmās daļas otro teikumu, 267. panta pirmās daļas b) punktu un 274. pantu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantu un Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV L 210, 25. lpp.), 63. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Liivimaa Lihaveis MTÜ* (turpmāk tekstā – “*Liivimaa Lihaveis*”), liellopu audzētāju kooperatīvu, un *Eesti-Läti programmi 2007-2013 Seirekomitee* (Igaunijas un Latvijas programmas 2007.–2013. gadam uzraudzības komiteja, turpmāk tekstā – “*Seirekomitee*”) sakarā ar *Seirekomitee* lēmumu noraidīt pieteikumu par finansējuma piešķiršanu, ko iesniedzis minētais kooperatīvs šīs programmas īstenošanas ietvaros.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1083/2006

- 3 Regulas Nr. 1083/2006 1. panta pirmajā un otrajā daļā ir paredzēts:

“Šajā regulā ir paredzēti vispārīgi noteikumi, kas reglamentē Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), Eiropas Sociālo fondu (ESF) (turpmāk – “struktūrfondi”) un Kohēzijas fondu, neskarot īpašus noteikumus, kas paredzēti [Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija] Regulā[..] (EK) Nr. 1080/2006 [par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Regulas (EK) Nr. 1783/1999 atcelšanu (OV L 210, 1. lpp.)], [Regulā] (EK) Nr. 1081/2006 un [Regulā] (EK) Nr. 1084/2006.

Ar šo regulu nosaka mērķus, ko struktūrfondi un Kohēzijas fonds [...] palīdz sasniegt, dalībvalstu un reģionu atbilstības kritērijus saistībā ar šiem fondiem, pieejamos finanšu līdzekļus un to piešķiršanas kritērijus.”

- 4 Regulas Nr. 1083/2006 2. panta 1. punktā ir ietverta šāda definīcija:

““darbības programma”: dokuments, kuru iesniedz dalībvalsts un apstiprina Komisija un kurā izklāsta attīstības stratēģiju, izmantojot saskaņotu prioritāšu kopumu, kuras īstenojamas ar atbalstu no fonda vai – konverģences mērķa gadījumā – no Kohēzijas fonda un ERAF.”

- 5 Minētās regulas 32. panta “Darbības programmu sagatavošana un apstiprināšana” 1. un 5. punktā ir noteikts:

“1. [Struktūrfondu un Kohēzijas fonda] darbības dalībvalstīs īsteno ar darbības programmu palīdzību saskaņā ar valsts stratēģisko ietvardokumentu. Katra darbības programma attiecas uz laikposmu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim. Ja vien Komisija ar attiecīgo dalībvalsti nevienojas citādi, darbības programma attiecas tikai uz vienu no 3. pantā minētajiem trim mērķiem.

[..]

5. Komisija katru darbības programmu pieņem, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad dalībvalsts to oficiāli iesniegusi, un ne agrāk kā 2007. gada 1. janvārī.”

- 6 Šīs regulas 59. pantā “Iestāžu norīkošana” ir paredzēts:

“1. Katrai darbības programmai dalībvalsts norīko:

- a) vadošo iestādi: valsts, reģionālu vai vietēju valsts iestādi, vai publisku vai privātu struktūru, ko dalībvalsts norīko darbības programmas vadīšanai;

[..]

3. Dalībvalsts paredz noteikumus, kas reglamentē tās attiecības ar 1. punktā minētajām iestādēm, kā arī minēto iestāžu attiecības ar Komisiju.

Neskarot šo regulu, dalībvalsts nosaka savstarpējās attiecības 1. punktā minētajām iestādēm, kuras veic savus uzdevumus pilnīgā saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts institucionālo, tiesību un finanšu sistēmu.

[..]

5. Regulā (EK) Nr. 1080/2006 ir paredzēti īpaši vadības un kontroles noteikumi attiecībā uz Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa darbības programmām.

[..]”

- 7 Regulas Nr. 1083/2006 60. pantā “Vadošās iestādes funkcijas” ir paredzēts:

“Vadošā iestāde ir atbildīga par darbības programmas vadību un īstenošanu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, un jo īpaši tā:

- a) nodrošina, ka darbības finansēšanai izraugās saskaņā ar kritērijiem, ko piemēro darbības programmai, un ka darbības visā īstenošanas laikā atbilst spēkā esošajiem Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem;

[..]

- h) nodrošina orientāciju uzraudzības komitejas darbā un nodrošina to ar dokumentiem, kas vajadzīgi, lai būtu iespējams uzraudzīt darbības programmas īstenošanas kvalitāti, ņemot vērā tās īpašos mērķus”.

- 8 Saskaņā ar minētās regulas 63. panta "Uzraudzības komiteja" noteikumiem:

"1. Dalībvalsts, vienojoties ar vadošo iestādi, katrai darbības programmai izveido uzraudzības komiteju trīs mēnešos no dienas, kad dalībvalstij paziņots lēmums, ar ko apstiprina darbības programmu. Vairākām darbības programmām var izveidot vienu uzraudzības komiteju. Dalībvalsts, vienojoties ar vadošo iestādi, katrai darbības programmai izveido uzraudzības komiteju trīs mēnešos no dienas, kad dalībvalstij paziņots lēmums, ar ko apstiprina darbības programmu. Vairākām darbības programmām var izveidot vienu uzraudzības komiteju.

2. Lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu, katra uzraudzības komiteja izstrādā savu reglamentu atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts institucionālajai, tiesību un finanšu sistēmai un to pieņem, vienojoties ar vadošo iestādi."

- 9 Šīs regulas 65. pantā ir noteikts:

"Uzraudzības komiteja pārliecinās par darbības programmas īstenošanas efektivitāti un kvalitāti saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) sešos mēnešos pēc darbības programmas apstiprināšanas tā izskata un apstiprina kritērijus, pēc kuriem izraugās finansējamās darbības, un apstiprina jebkādus šo kritēriju grozījumus atbilstīgi plānošanas vajadzībām;

[..]."

Regula Nr. 1080/2006

- 10 Regulas Nr. 1080/2006 1. pantā ir noteikts:

"1. Ar šo regulu nosaka [..] [ERAF] uzdevumus, tā atbalsta jomas attiecībā uz konverģences, reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības un Eiropas teritoriālās sadarbības mērķiem, kas noteikti Regulas [..] Nr. 1083/2006 3. panta 2. punktā, un noteikumus par atbilstību atbalsta saņemšanai.

2. ERAF darbību reglamentē Regula [..] Nr. 1083/2006 un šī regula."

- 11 Regulas Nr. 1080/2006 14. panta 1. un 3. punktā ir paredzēts:

"1. Dalībvalstis, kas piedalās darbības programmā, nosaka vienu vadošo iestādi, vienu sertifikācijas iestādi un vienu revīzijas iestādi, un revīzijas iestāde atrodas vadošās iestādes dalībvalstī. Sertifikācijas iestāde saņem Komisijas izdarītos maksājumus un parasti veic maksājumus vadošajam atbalsta saņēmējam.

Vadošā iestāde, apspriedusies ar programmas teritorijā pārstāvētajām dalībvalstīm, izveido kopēju tehnisko sekretariātu. Tas palīdz vadošajai iestādei un uzraudzības komitejai, un – attiecīgā gadījumā – revīzijas iestādei veikt to pienākumus.

[..]

3. Ikviens dalībvalsts, kas piedalās darbības programmā, ieceļ savus pārstāvjus Regulas [..] Nr. 1083/2006 63. pantā minētajā Uzraudzības komitejā."

- 12 Regulas Nr. 1080/2006 19. panta “Darbību atlase” 1. un 3. punktā ir paredzēts:

“1. Darbībās, kas atlasītas darbības programmām, kuru mērķis ir attīstīt pārrobežu darbības, kā minēts 6. panta 1. punktā, un izveidot un attīstīt starpvalstu sadarbību, kā minēts 6. panta 2. punktā, iekļauj atbalsta saņēmējus, kas ir no vismaz divām valstīm, no kurām vismaz viena ir dalībvalsts, un kas katrā darbībā sadarbosies vismaz divos no šādiem veidiem: kopīga attīstība, kopīga īstenošana, kopīga personāla komplektēšana un kopīga finansēšana.

[..]

3. Papildus Regulas [..] Nr. 1083/2006 65. pantā minētajiem uzdevumiem uzraudzības komiteja vai tai pakļauta vadības komiteja atbild par darbību atlasī.”

Darbības programma starp Igaunijas Republiku un Latvijas Republiku 2007.–2013. gadam

- 13 Darbības programmas starp Igaunijas Republiku un Latvijas Republiku 2007.–2013. gadam (turpmāk tekstā – “Igaunijas–Latvijas sadarbības programma”) mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību Eiropā.
- 14 Piemērojot Regulas Nr. 1083/2006 32. panta 5. punktu, minētā programma tika pieņemta ar Eiropas Komisijas 2007. gada 21. decembra Lēmuma C(2007) 6603, galīgā redakcija, 1. pantu.
- 15 Igaunijas–Latvijas sadarbības programma bija priekšmets dokumentam “*Eesti-Läti programm 2007-2013*” (Igaunijas–Latvijas programma 2007.–2013. gadam, turpmāk tekstā – “programmdokuments”) ar Nr. CCI 2007 CB 163 PO 050, kuru kopīgi sagatavoja Igaunijas Republikas un Latvijas Republikas iestādes.
- 16 Piemērojot Regulas Nr. 1083/2006 un Nr. 1080/2006, programmdokumentā cita starpā tika precizēti vadošās iestādes, sertifikācijas iestādes un revīzijas iestādes izveides un darbības noteikumi.
- 17 Programmdokumenta 7.1. punkta “Programmas vadība” otrajā, piektajā, septītajā un devītajā daļā ir noteikts:

“Saskaņā ar Regulas [Nr. 1083/2006] 63. pantu Igaunija un Latvija izveido apvienotu uzraudzības komiteju, kura nodrošina darbības programmas efektīvu un kvalitatīvu īstenošanu.

[..]

Igaunija un Latvija ir nolēmušas izveidot sistēmu vienotai Igaunijas–Latvijas sadarbības programmas īstenošanai. Iekšlietu ministrijai tika uzdots rīkoties kā programmas vadošajai iestādei, sertifikācijas iestādei un revīzijas iestādei [..]

[..]

Saskaņā ar Regulas [Nr. 1083/2006] 59. panta 3. punktu minētās iestādes veic savus uzdevumus pilnībā saskaņā ar Igaunijas Republikas institucionālo, tiesību un finanšu sistēmu.

[..]

[Igaunijas–Latvijas sadarbības programmas] īstenošanas detalizētāki noteikumi, kas papildina turpmākajās darbības programmas nodaļās minētos noteikumus, ir integrēti programmas rokasgrāmatā. Rokasgrāmatu pieņem uzraudzības komiteja savā pirmajā sanāksmē. Šīs rokasgrāmatas noteikumi ir saistoši iestādēm, kas ir atbildīgas par programmas īstenošanu, galvenajiem ieguvējiem un citiem ieguvējiem no programmas.”

18 Darbības programmas 7.2.2. punktā “Vadošās iestādes funkcijas” ir paredzēts:

“Saskaņā ar Regulas [Nr. 1083/2006] 60. pantu un Regulas [Nr. 1080/2006] 14. panta 1. punktu un 15. pantu vadošā iestāde ir atbildīga par [Igaunijas–Latvijas sadarbības programmas] vadību un īstenošanu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu un it īpaši:

- a) nodrošina, ka darbības finansēšanai izraugās saskaņā ar kritērijiem, ko piemēro darbības programmai, un ka darbības visā īstenošanas laikā atbilst spēkā esošajiem Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem; [..]

[..]

Turklāt vadošajai iestādei ir:

[..]

gadījumā, ja uzraudzības komiteja pieņem lēmumu par finansējumu (Regulas [Nr. 1080/2006] 19. panta 3. punkts), jānosaka katras līgumā (finansējuma līgumā) ar galveno ieguvēju paredzētās darbības īstenošanas noteikumi (Regulas [Nr. 1080/2006] 15. panta 2. punkts);

[..].”

19 Darbības programmas 7.6.1. punktā attiecībā uz uzraudzības komitejas uzdevumiem ir paredzēts:

“Atbilstoši Regulas [Nr. 1083/2006] 65. pantam uzraudzības komiteja nodrošina [Igaunijas–Latvijas sadarbības programmas] īstenošanas efektivitāti un kvalitāti saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) sešos mēnešos pēc darbības programmas apstiprināšanas tā izskata un apstiprina kritērijus, pēc kuriem izraugās finansējamās darbības, un apstiprina jebkādus šo kritēriju grozījumus atbilstīgi plānošanas vajadzībām;

[..]

Turklāt uzraudzības komitejai ir:

[..]

jāizvēlas finansējamās darbības (Regulas [Nr. 1080/2006]) 19. panta 3. punkts;

[..].”

20 Programmdokumenta 7.6.2. punkta ceturtajā daļā šajā ziņā ir precizēts, ka uzraudzības komitejā ir jābūt pārstāvētiem ne vairāk kā septiņiem sākotnējiem pārstāvjiem no Igaunijas un Latvijas.

21 Atbilstoši programmdokumenta 7.7.1. punktam apvienotais tehniskais sekretariāts, kuru ir izveidojusi vadošā iestāde un kurš nodrošina [darbības] programmas [Igaunija–Latvija] vadību, atrodas Tartu (Igaunija), bet sekretariāta informācijas birojs atrodas Rīgā (Latvija).

22 Programmdokumenta 9.4. punkta pirmajā daļā ir noteikts:

“Uzraudzības komiteja, kuru veido sākotnējie locekļi no Igaunijas un Latvijas, kā arī pārstāvji no Komisijas, vadošās iestādes un apvienotā tehniskā sekretariāta kā konsultanti, izvēlas finansējamās darbības.”

23 Programmdokumenta 9.5. punktā ir noteikts:

“Pēc uzraudzības komitejas lēmuma apstiprināt lūgumu piešķirt finansējumu vadošā iestāde sagatavo līgumu par finansējumu, kāds tiks noslēgts ar galveno ieguvēju saistībā ar apstiprināto darbību.”

24 *Seirekomitee* 2009. gada 1. decembrī pieņēma Programmas rokasgrāmatu attiecībā uz [Igaunijas–Latvijas sadarbības programmu], kurā cita starpā tika ietvertas pamatnostādnes par atbalsta pieteikumu sagatavošanu, kā arī par projektu īstenošanu un uzraudzību, pārskatu iesniegšanu par šo projektu un projektu pabeigšanu. Rokasgrāmatas 1. punkta pēdējā teikumā ir norādīts, ka “[p]ar galveno informācijas avotu projektu iesniedzējiem kalpo šī rokasgrāmata”.

25 Programmas rokasgrāmatas 6.6. punkta pirmajā un otrajā daļā – redakcijā, kas piemērojama pamatlīdētā, – ir noteikts:

“Uzraudzības komiteja veic iesniegto projektu pieteikumu stratēģisko vērtēšanu, kā rezultātā pieņem lēmumus par atbalstāmajiem projektiem. Uzraudzības komitejas lēmumi nav apstrīdami nevienā juridiskajā instancē.

Pēc uzraudzības komitejas lēmuma pieņemšanas neapstiprināto projektu vadošie partneri saņem vēstuli no apvienotā tehniskā sekretariāta, kurā paskaidrots atteikuma iemesls. Apvienotais tehniskais sekretariāts šo vēstuli nosūta 10 darba dienu laikā pēc uzraudzības komitejas sēdes.”

26 Turklāt *Seirekomitee* 2009. gada 29. maijā pieņēma procesuālos noteikumus [Igaunijas–Latvijas sadarbības programmas] īstenošanai. Saskaņā ar šo noteikumu 1. panta 2. punktu uzraudzības komitejas oficiālā atrašanās vieta ir tā pati, kāda ir apvienotajam tehniskajam sekretariātam, un tāpēc tā ir Tartu.

Igaunijas tiesības

27 2001. gada 6. jūnija Administratīvā procesa likuma (*Haldusmenetluse seadus*, RT I 2001, 58, 354) – tā redakcijā, kas bija spēkā pamatlīdētās faktu rašanās laikā, – (turpmāk tekstā – “Administratīvā procesa likums”) 2. panta 1. punktā ir noteikts:

“Administratīvā procedūra ir administratīvās iestādes rīcība (8. pants), publicējot noteikumus (88. pants) vai administratīvu aktu (51. un 52. pants), izpildot tiesību aktu (106. pants) vai noslēdzot administratīvu nolīgumu (95. pants).”

28 Šī paša likuma 8. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Administratīva institūcija ir iestāde, asambleja vai persona, kas saskaņā ar likumu, noteikumiem, kas pieņemti uz šī likuma pamata, vai administratīvu nolīgumu ir tiesīga pildīt ar valsts administrāciju saistītus uzdevumus.”

29 Administratīvā procesa likuma 51. panta 1. punktā ir noteikts:

“Administratīvs akts ir rīkojums, lēmums, edikts, apkārtraksts vai cits akts, kuru ir publicējusi administratīva institūcija, izpildot administratīvu uzdevumu, saistītu ar publiskajām tiesībām, lai regulētu konkrētu gadījumu, kas paredzēts, lai radītu, grozītu vai izbeigtu personas tiesības vai pienākumus.”

- 30 2006. gada 7. decembra Likuma par struktūrfondu atbalstu 2007.–2013. gadam (*Periodi 2007-2013 struktuuritoetuse seadus*, RT I 2006, 59, 440), tā redakcijā, kas piemērojama pamatlietas faktiem, 1. panta 1.–3. un 5. punktā ir paredzēts:

“1. Šis likums nosaka pamatu un procedūru struktūrfondu atbalsta piešķiršanai, izmantošanai, atgūšanai un atmaksai, kā arī struktūrfondu atbalsta piešķiršanas un izmantošanas kontroles pamatus un pārskatīšanas procedūru.

2. Šis likums attiecas uz līdzekļu, kas piešķirti kā struktūrfondu atbalsts, pamatojoties uz darbības programmu, ko apstiprinājusi Eiropas Komisija saskaņā ar Regulas [...] Nr. 1083/2006 32. panta 5. punktu, piešķiršanu un izmantošanu.

3. Noteikumi, kas ietverti šī likuma 8. nodaļā, kā arī 2. pantā, 3. panta 4. punktā, 5. pantā, 14. pantā, 21. panta 1. punktā, 22. pantā, 25. panta 1., 2., 4., 5., 7. un 8. punktā, 26. pantā, 27. pantā, 28. pantā un 30. panta 2. un 3. punktā un 31., 32. un 33. pantā, ir piemērojami gadījumā, kad struktūrfondu atbalsts tiek piešķirts un izmantots, pamatojoties uz darbības programmām, kas atbilst Eiropas teritoriālās sadarbības mērķim [...], kāds ir ietverts Regulas [...] Nr. 1083/2006 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

[...]

5. Administratīvā procesa likuma normas ir piemērojams šajā likumā paredzētajā procedūrā, izņemot pēdējā minētajā likumā paredzētos īpašos gadījumus.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 31 No iesniedzējtiesas nolēmuma un Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka 2010. gada 19. februārī *Liivimaa Lihaveis* Igaunijas–Latvijas sadarbības programmas ietvaros iesniedza finansējuma pieteikumu projektam “jaunas zīmolpharmācijas, kas tiek ražota no augstvērtīgas gaļas liellopiem, kuri tiek audzēti visdažādākajās Igaunijas un Latvijas gaļas izveidēs”.
- 32 2010. gada 19. aprīlī apvienotais tehniskais sekretariāts nosūtīja vēstuli *Liivimaa Lihaveis*, informējot par to, ka tā iesniegums ir izturējis atlases procesa pirmo kārtu un pasludināts par tehniski atbilstošu atbalsta saņemšanai. Šajā pašā vēstulē apvienotais tehniskais sekretariāts norādīja, ka tas veiks kvalitatīvu pieteikuma izvērtējumu un ka galīgo lēmumu pieņems *Seirekomitee* 2010. gada 29. jūnijā.
- 33 Ar 2010. gada 7. jūlija vēstuli apvienotais tehniskais sekretariāts informēja *Liivimaa Lihaveis*, ka *Seirekomitee* ir noraidījusi tā lūgumu par atbalstu. Noraidīšanas pamatojums bija norādīts šajā vēstulē.
- 34 Ar 2010. gada 23. jūlija vēstuli *Liivimaa Lihaveis* nosūtīja apvienotajam tehniskajam sekretariātam un Igaunijas Republikas Iekšlietu ministrijai vēstuli, kurā tas vērsa viņu uzmanību uz faktu, ka tam par tā pieteikuma noraidīšanu ir paziņots ar vienkāršu vēstuli, nevis ar administratīvu aktu. *Liivimaa Lihaveis* prasīja, lai tam tiktu nosūtīts administratīvs akts, ar kuru tiktu formalizēts *Seirekomitee* lēmums par tā pieteikuma noraidīšanu.
- 35 E-pastu apmaiņā, kas sekoja pēc minētās vēstules, vadošā iestāde norādīja Igaunijas Republikas Iekšlietu ministrijai, ka Igaunijas–Latvijas sadarbības programmas ietvaros netiek pieņemts neviens formāls administratīvs lēmums, lai apstiprinātu vai noraidītu pieteikumus projektu finansēšanai, jo *Seirekomitee* sanāksmes protokols un apvienotā tehniskā sekretariāta vēstule attiecībā uz finansējumu vai finansējuma nepiešķiršanu projektam, par kuru ir bijis iesniegts pieteikums par atbalstu, ir uzskatāmi par oficiāliem dokumentiem. Šajā ziņā vadošā iestāde atsaucās uz Programmas rokasgrāmatas 6.6. punktu, saskaņā ar kuru lēmumus par projektu finansēšanu pieņem *Seirekomitee*, kuras lēmumi nav pārsūdzami, un atbildīgie par projektiem, kuri netiek apstiprināti, saņem vien vēstuli, kurā tiem ir izskaidroti noraidīšanas iemesli.

- 36 2010. gada 16. septembrī vadošās iestādes direktors nosūtīja *Liivimaa Lihaveis* vēstuli, kurai pievienoja izrakstu no *Seirekomitee* 2010. gada 28. un 29. jūnija sanāksmes protokola, kurā bija minēts lēmums noraidīt atbalsta pieteikumu.
- 37 *Liivimaa Lihaveis* cēla prasību *Tartu halduskohus* (Tartu administratīvā tiesa), lūdzot atcelt *Seirekomitee* lēmumu, ar ko ticis noraidīts tā atbalsta pieteikums, un noteikt *Seirekomitee* pienākumu atkārtoti izskatīt šo pieteikumu, kā arī pieņemt likumam atbilstošu administratīvu lēmumu. Ar 2011. gada 21. septembra rīkojumu minētā tiesa noraidīja šo prasību.
- 38 2011. gada 3. oktobrī *Liivimaa Lihaveis* pārsūdzēja minēto rīkojumu *Tartu ringkonnakohus* (Tartu apelācijas tiesa).
- 39 Iesniedzējtiesa vispirms norāda, ka *Seirekomitee* ir institūcija, kas izveidota saskaņā ar vienošanos starp Igaunijas Republiku un Latvijas Republiku, pamatojoties uz Regulas Nr. 1083/2006 63. panta 1. punktu un programmdokumentu. Līdz ar to Harta esot piemērojama tādā lietā kā pamatlieta saskaņā ar tās 51. panta 1. punktu. Taču atbalsta pieteikuma noraidīšanas gadījumā fakts, ka *Seirekomitee* lēmums saskaņā ar Programmas rokasgrāmatas 6.6. punktu nevarot tikt apstrīdēts nevienā tiesā, esot pretrunā Regulas Nr. 1083/2006 63. panta 2. punktam, skatot to kopā ar Hartas 47. pantu.
- 40 Turpinājumā tā norāda, ka *Seirekomitee* nav ne administratīva institūcija Administratīvā procesa likuma izpratnē, ne privāto tiesību subjekts, ne arī ar līgumu izveidota starptautiska organizācija. Tā kā šī programmdokumentā paredzētā komiteja ir izveidota uz Komisijas lēmuma pamata, tā esot Savienības institūcija. Līdz ar to Programmas rokasgrāmata, kuru sagatavoja *Seirekomitee*, esot akts, kura mērķis ir īstenot atvasinātās Savienības tiesības un kurš ir saistošs personām, kuras vēlas saņemt atbalstu Igaunijas–Latvijas sadarbības programmas ietvaros.
- 41 Visbeidzot, iesniedzējtiesa uzskata, ka Programmas rokasgrāmatas 6.6. punkta mērķis ir radīt juridiskas sekas attiecībā pret trešajām personām. Līdz ar to Eiropas Savienības Vispārējā tiesa esot kompetenta izskatīt prasību, kas celta par *Seirekomitee* lēmumu noraidīt pieteikumu. Pat ja tiktu pieņemts, ka Programmas rokasgrāmata nerada šādas juridiskas sekas, strīds būtu jāizskata kompetentajai valsts tiesai saskaņā ar LESD 274. pantu. Tomēr, tā kā minētā darbības programma ietver kā Igaunijas Republiku, tā Latvijas Republiku, vienlaikus esot iespējams vērsties abu šo valstu tiesās, pastāvot pretrunīgu nolēmumu riskam.
- 42 Šādos apstākļos *Tartu ringkonnakohus* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai ar divu dalībvalstu kopīgu nolīgumu izveidotas uzraudzības komitejas iekšējais reglaments – šajā gadījumā – [*Seirekomitee*] sagatavotā Programmas rokasgrāmata – ir saderīgs ar [Regulas Nr. 1083/2006] 63. panta 2. punkta un [Hartas] 47. panta normām, ja tajā ir paredzēts, ka uzraudzības komitejas lēmumi nevar tikt pārsūdzēti nevienā tiesā (Programmas rokasgrāmatas 6.6. punkta ceturtajā daļā ir noteikts, ka “Uzraudzības komitejas lēmumi nav pārsūdzami nevienā tiesu instancē”)?
 - 2) Ja atbilde uz [pirmo] jautājumu ir noliedzoša, vai LESD 267. panta pirmās daļas b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka [minētās] Programmas rokasgrāmatas 6.6. punkta ceturta daļa var tikt kvalificēta kā Savienības iestādes, organizācijas vai struktūras pieņemts tiesību akts, kas ir jāatceļ?
 - 3) Ja atbilde uz [pirmo] jautājumu ir noliedzoša, vai LESD 263. panta pirmās daļas otrais teikums, skatīts kopā ar [LESD] 256. panta 1. punktu un 274. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības Vispārējai tiesai vai kompetentajai tiesai saskaņā ar valsts tiesībām ir jurisdikcija izskatīt prasību, kas celta par [*Seirekomitee*] lēmumiem?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par trešo jautājumu

- 43 Ar trešo jautājumu, kurš ir jāizskata vispirms, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 263. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka darbības programmas, uz kuru attiecas Regulas Nr. 1083/2006 un Nr. 1080/2006 un kuras mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību Eiropā, ietvaros celta prasība par uzraudzības komitejas lēmumu noraidīt atbalsta pieteikumu neietilpst Eiropas Savienības Vispārējās tiesas kompetencē.
- 44 Atbilstoši LESD 263. panta pirmās daļas pirmajam teikumam Tiesa izskata jautājumus par to, cik likumīgi ir leģislatīvie akti, kā arī Eiropas Savienības Padomes, Komisijas un Eiropas Centrālās bankas pieņemtie tiesību akti, izņemot ieteikumus un atzinumus, kā arī tādi Eiropas Parlamenta un Eiropadomes tiesību akti, kas pieņemti, lai radītu tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām.
- 45 Saskaņā ar LESD 263. panta pirmās daļas otro teikumu Tiesa pārbauda arī to Savienības struktūru aktu likumību, kuri rada tiesiskas sekas trešām personām.
- 46 Saskaņā ar Tiesas judikatūru šie LESD 263. pantā paredzētie pārbaudes tiesā mehānismi ir piemērojami Savienības likumdevēja izveidotajām organizācijām un struktūrām, kurām ir piešķirtas pilnvaras pieņemt juridiski saistošus aktus attiecībā pret fiziskām vai juridiskām personām specifiskās jomās, tādām kā Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA), Eiropas Zāļu aģentūra (EMA), Eiropas Ķīmisko vielu aģentūra (ECHA), Kopienas Augu šķirņu birojs (CPVO) un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (šajā ziņā skat. spriedumu Apvienotā Karaliste/Padome un Parlaments, C-270/12, EU:C:2014:18, 81. punkts).
- 47 Uzraudzības komiteja, kas izveidota darbības programmas, kuras mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību Eiropā, ietvaros, nav nedz kāda no Savienības iestādēm, nedz kāda no tās organizācijām vai struktūrām.
- 48 Prasības, kas celta atbilstoši EKL 263. pantam, ietvaros Tiesas kompetencē neietilpst lemt par valsts iestādes pieņemta akta tiesiskumu (šajā ziņā skat. spriedumus *Oleificio Borelli*/Komisija, C-97/91, EU:C:1992:491, 9. punkts, un *Zviedrija/Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 91. punkts).
- 49 Šajā gadījumā atbilstoši Regulas Nr. 1083/2006 63. panta 1. un 2. punktam “dalībvalsts” katrai darbības programmai izveido uzraudzības komiteju un katra uzraudzības komiteja izstrādā iekšējo reglamentu attiecīgās dalībvalsts institucionālā, tiesiskā un finanšu regulējuma ietvaros.
- 50 Tā kā Regulās Nr. 1083/2006 un Nr. 1080/2006 ir paredzēta iespēja izveidot darbības programmas ar mērķi veicināt teritoriālo sadarbību Eiropā, Igaunijas Republika un Latvijas Republika, kā tas ir skaidri izklāstīts programmdokumenta 7.1. punkta otrajā daļā, kopīgi izveidoja *Seirekomitee*.
- 51 Līdz ar to Eiropas Savienības Vispārējā tiesa nav kompetenta saskaņā ar LESD 256. pantu izskatīt prasību, kas celta par tādas uzraudzības komitejas kā *Seirekomitee* lēmumu, ar kuru ir ticis noraidīts atbalsta pieteikums.
- 52 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 263. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka darbības programmas, uz kuru attiecas Regulas Nr. 1083/2006 un Nr. 1080/2006 un kuras mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību Eiropā, ietvaros celta prasība par uzraudzības komitejas lēmumu noraidīt atbalsta pieteikumu neietilpst Eiropas Savienības Vispārējās tiesas kompetencē.

Par otro jautājumu

- 53 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 267. panta pirmās daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda programmas rokasgrāmata kā pamatlietā, kuru ir izstrādājusi uzraudzības komiteja darbības programmas, uz kuru attiecas Regulas Nr. 1083/2006 un Nr. 1080/2006 un kuras mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību starp divām dalībvalstīm, ietvaros, ir uzskatāma par Savienības iestādes, organizācijas vai struktūras pieņemtu tiesību aktu.
- 54 Kā izriet no atbildes uz trešo jautājumu, *Seirekomitee* nav Savienības iestāde, organizācija vai struktūra.
- 55 Līdz ar to Tiesa nav kompetenta pārbaudīt tādas programmas rokasgrāmatas kā pamatlietā noteikumu spēkā esamību.
- 56 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka LESD 267. panta pirmās daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda programmas rokasgrāmata kā pamatlietā, kuru ir izstrādājusi uzraudzības komiteja darbības programmas, uz kuru attiecas Regulas Nr. 1083/2006 un Nr. 1080/2006 un kuras mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību starp divām dalībvalstīm, ietvaros, nav uzskatāma par Savienības iestādes, organizācijas vai struktūras pieņemtu tiesību aktu un ka līdz ar to Tiesa nav kompetenta pārbaudīt šādas rokasgrāmatas noteikumu spēkā esamību.

Par pirmo jautājumu

- 57 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regula Nr. 1083/2006, skatot to kopā ar Hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu noteikumu Programmas rokasgrāmatā, ko ir pieņēmusi uzraudzības komiteja darbības programmas, par kuru panākta vienošanās starp divām dalībvalstīm un kuras mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību Eiropā, ietvaros, saskaņā ar kuru uzraudzības komitejas lēmums, ar kuru noraidīts atbalsta pieteikums, nevar tikt pārsūdzēts.
- 58 Šajā gadījumā Igaunijas–Latvijas sadarbības programmu kopīgi izstrādāja Igaunijas un Latvijas iestādes, pamatojoties cita starpā uz Regulām Nr. 1083/2006 un Nr. 1080/2006, un pēc tam to pieņēma Komisija.
- 59 Programmdokumenta 7.1. punkta devītajā daļā ir noteikts, ka minētās darbības programmas īstenošanas detalizētāki noteikumi tiks integrēti programmas rokasgrāmatā. Pamatojoties uz šo noteikumu, *Seirekomitee* pieņēma Programmas rokasgrāmatu, kurā ietilpst strīdīgais noteikums, proti, tās 6.6. punkta pirmās daļas otrais teikums.
- 60 Fakts, ka *Seirekomitee* nav Savienības iestāde, organizācija vai struktūra, kā tas izriet no atbildes uz iesniedzējtiesas uzdoto trešo jautājumu, neizslēdz Hartas 47. panta piemērošanu, ja šīs komitejas pieņemtā Programmas rokasgrāmata ir tiesību akts, kas ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā.
- 61 Līdz ar to ir jāizvērtē, vai Programmas rokasgrāmatas pieņemšana ir uzskatāma par Savienības tiesību īstenošanu Hartas 51. panta 1. punkta izpratnē.
- 62 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru jēdziens “Savienības tiesību piemērošana” minētā Hartas noteikuma izpratnē paredz, ka ir jābūt pietiekamai saiknei, kas ir ciešāka nekā divu jomu līdzīgums vai netieša vienas jomas ietekme uz otru jomu (skat. it īpaši spriedumu *Kremzow*, C-299/95, EU:C:1997:254, 16. punkts).
- 63 Šajā gadījumā pietiek konstatēt, ka Savienības tiesības dalībvalstīm, kuras ir saistītas ar Igaunijas–Latvijas sadarbības programmu, uzliek pienākumu īstenot šo programmu.

- 64 It īpaši jānorāda, pirmkārt, ka minētajām dalībvalstīm saskaņā ar Regulas Nr. 1083/2006 63. panta 1. un 2. punktu bija jāizveido uzraudzības komiteja. Otrkārt, visiem pasākumiem, kuru mērķis ir piemērot minēto darbības programmu un kuru vidū ietilpst arī programmas rokasgrāmata, ir jāatbilst Regulu Nr. 1083/2006 un Nr. 1080/2006 normām.
- 65 Līdz ar to ir jākonstatē, ka *Seirekomitee* īstenotā Programmas rokasgrāmatas pieņemšana ir uzskatāma par Savienības tiesību īstenošanu Hartas 51. panta 1. punkta izpratnē.
- 66 Tādējādi *Seirekomitee*, kad tā pieņēma minēto rokasgrāmatu, bija jāievēro Hartas noteikumi.
- 67 Šajā ziņā, runājot par efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu, Hartas 47. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā pantā.
- 68 Lai Savienībā nodrošinātu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā dalībvalstīm ir noteikts pienākums paredzēt nepieciešamos tiesību aizsardzības līdzekļus, lai nodrošinātu efektīvu tiesību aizsardzību tiesā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības.
- 69 Tādā lietā, kāda ir pamatliesa, tam, ka uzraudzības komiteja noraidīja atbalsta pieteikumu, sekas ir tādas, ka pieteicējs ir galīgi izslēgts no Eiropas Savienības līdzfinansēto atbalstu piešķiršanas procedūras un tam vēlāk netiek nosūtīts nekāds lēmums.
- 70 Turklāt no Programmas rokasgrāmatas 6.6. punkta pirmās daļas otrā teikuma izriet, ka *Seirekomitee* lēmumi nav apstrīdami nevienā juridiskajā instancē. Līdz ar to pieteicējam, kura atbalsta pieteikums ir ticis noraidīts, nav nekādas iespējas apstrīdēt šo lēmumu par noraidīšanu.
- 71 Šādos apstākļos, pārkāpjot Hartas 47. pantu, iespējas celt prasību par šādu lēmumu par noraidīšanu neesamība liedz pieteikuma iesniedzējam tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.
- 72 Jāpiebilst, ka Hartas 52. panta 1. punktā ir pieļauts, ka tajā noteikto tiesību un brīvību izmantošanai var tikt paredzēti ierobežojumi, ciktāl šie ierobežojumi ir noteikti tiesību aktos, ar tiem tiek respektēta šo tiesību un brīvību būtība un, ievērojot samērīguma principu, tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējo interešu mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.
- 73 Tomēr katrā ziņā iespējas celt prasību par tādu lēmumu noraidīt atbalsta pieteikumu, kāds ir pamatlietā, neesamība ir paredzēta nevis tiesību aktā, bet to ir paredzējusi pati *Seirekomitee*.
- 74 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, ciktāl Programmas rokasgrāmatā ir paredzēts, ka *Seirekomitee* lēmums, ar kuru ir noraidīts atbalsta pieteikums, nevar tikt pārsūdzēts, ar to netiek ievērots efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips, kas ir paredzēts Hartas 47. panta pirmajā daļā.
- 75 Turklāt jāatgādina, ka prasība, ka visiem dalībvalsts iestādes lēmumiem jābūt pārbaudāmiem tiesā, ir uzskatāma par vispārīgu Savienības tiesību principu. Saskaņā ar šo principu valsts tiesām ir jālemj par nelabvēlīga tiesību akta spēkā esamību un jāuzskata par pieņemamu šajā ziņā celta prasība pat tad, ja iekšējos procesuālajos noteikumos šāda prasība līdzīgā gadījumā nav paredzēta (šajā ziņā skat. spriedumu *Oleificio Borelli/Komisija*, EU:C:1992:491, 13. un 14. punkts).
- 76 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regula Nr. 1083/2006, skatot to kopā ar Hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu noteikumu programmas rokasgrāmatā, ko ir pieņēmusi uzraudzības komiteja darbības programmas, par kuru panākta vienošanās starp divām dalībvalstīm un kuras mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību Eiropā, ietvaros, saskaņā ar kuru šis uzraudzības komitejas lēmums, ar kuru noraidīts atbalsta pieteikums, nevar tikt pārsūdzēts dalībvalsts tiesā.

Par šī sprieduma iedarbības laikā ierobežošanu

- 77 Gadījumā, ja šī sprieduma rezultātā tāds noteikums kā pamatlietā esošais neatbilstu Savienības tiesību prasībām, Latvijas valdība savos rakstveida apsvērumos Tiesai prasa ierobežot šī sprieduma iedarbību *ex nunc*, izņemot prasības, kas pirms šī sprieduma pasludināšanas ir celtas dalībvalstu tiesās saistībā ar *Seirekomitee* lēmumiem.
- 78 Sava lūguma pamatošanai Latvijas valdība uzsver, pirmkārt, ka Igaunijas Republika un Latvijas Republika ir rīkojušās labā ticībā, jo Regulā Nr. 1083/2006 nebija skaidri norādīts, ka attiecībā uz *Seirekomitee* lēmumiem ir jāparedz tiesību aizsardzības līdzekļu mehānisms.
- 79 Otrkārt, minētā valdība apgalvo, ka, ja *Seirekomitee* lēmumi par atbalsta pieteikuma noraidīšanu varētu tikt pārsūdzēti, tad rezultāts varētu būt tāds, ka tiktu celts liels skaits prasību pret izpildītiem lēmumiem. Taču Igaunijas–Latvijas sadarbības programma bija piemērojama līdz 2013. gadam, kas nozīmē, ka viss finansējums, kas bija paredzēts tās īstenošanai, jau ticis piešķirts. Līdz ar to šāda situācija radītu papildu izmaksas valstu budžetos.
- 80 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Tiesas sniegtā Savienības tiesību normas interpretācija, pamatojoties uz LĒSD 267. pantā noteikto kompetenci, izskaidro un precizē šīs tiesību normas jēgu un darbības mērogu, kādā kopš tās spēkā stāšanās brīža tā ir vai bija jāsaprot un jāpiemēro. No tā izriet, ka tiesa pati var un tai ir jāpiemēro šādi interpretētā norma tiesiskajām attiecībām, kas radušās un ir nodibinātas pirms interpretācijas lūguma rezultātā pasludinātā sprieduma, ja ir izpildīti pārējie nosacījumi tiesvedības uzsākšanai kompetentajās tiesās par minētās normas piemērošanu (skat. it īpaši spriedumus *Blaizot* u.c., 24/86, EU:C:1988:43, 27. punkts, un *Vent De Colère* u.c., C-262/12, EU:C:2013:851, 39. punkts).
- 81 Tiesa tikai izņēmuma kārtā, piemērojot Savienības tiesību sistēmai raksturīgo vispārējo tiesiskās drošības principu, var ierobežot iespēju visām ieinteresētajām personām atsaukties uz tiesību normu, kuru tā ir interpretējusi, lai apstrīdētu labā ticībā nodibinātas tiesiskās attiecības. Lai varētu pieņemt lēmumu par šādu ierobežojumu, ir jāievēro divi pamatnosacījumi, proti, ieinteresēto personu labas ticības esamība un būtisku traucējumu rašanās risks (skat. it īpaši spriedumus *Skov* un *Bilka*, C-402/03, EU:C:2006:6, 51. punkts, un *Vent De Colère* u.c., EU:C:2013:851, 40. punkts).
- 82 Runājot par būtisku traucējumu rašanās risku, ir jākonstatē, ka šajā gadījumā Savienības tiesību interpretācija, kādu veikusi Tiesa šajā spriedumā, attiecas uz pieteicēju tiesībām apstrīdēt tiesā *Seirekomitee* lēmumus par viņu atbalsta pieteikumu noraidīšanu. Kompetentā valsts tiesa ir tā, kurai ir jāizskata katra šī celtā prasība, ņemot vērā katras konkrētās lietas apstākļus.
- 83 Šādos apstākļos finanšu sekas, kādas var rasties Latvijas Republikai, nevar tikt noteiktas, balstoties tikai uz šajā lietā Tiesas sniegto Savienības tiesību interpretāciju (pēc analogijas skat. spriedumu *RWE Vertrieb*, C-92/11, EU:C:2013:180, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 84 Līdz ar to jākonstatē, ka nevar tikt uzskatīta par pierādītu būtisku traucējumu rašanās riska – šī sprieduma 81. punktā minētās judikatūras izpratnē – pastāvēšana, kas varētu attaisnot šī sprieduma seku ierobežošanu laikā.
- 85 Tā kā otrais šī sprieduma 81. punktā minētais kritērijs nav izpildīts, nav jāpārbauda, vai ir izpildīts kritērijs par ieinteresēto personu labticību.
- 86 No šiem apsvērumiem izriet, ka šī sprieduma iedarbība laikā nav jāierobežo.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 87 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pamatlietas pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) LESD 263. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka darbības programmas, uz kuru attiecas Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regula (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Regulas (EK) Nr. 1783/1999 atcelšanu un kuras mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību Eiropā, ietvaros celta prasība par uzraudzības komitejas lēmumu noraidīt atbalsta pieteikumu neietilpst Eiropas Savienības Vispārējās tiesas kompetencē;
- 2) LESD 267. panta pirmās daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda programmas rokasgrāmata kā pamatlietā, kuru ir izstrādājusi uzraudzības komiteja darbības programmas, uz kuru attiecas Regulas Nr. 1083/2006 un Nr. 1080/2006 un kuras mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību starp divām dalībvalstīm, ietvaros, nav uzskatāma par Savienības iestādes, organizācijas vai struktūras pieņemtu tiesību aktu un ka līdz ar to Tiesa nav kompetenta pārbaudīt šādas rokasgrāmatas noteikumu spēkā esamību;
- 3) Regula Nr. 1083/2006, skatot to kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu noteikumu programmas rokasgrāmatā, ko ir pieņēmusi uzraudzības komiteja darbības programmas, par kuru panākta vienošanās starp divām dalībvalstīm un kuras mērķis ir veicināt teritoriālo sadarbību Eiropā, ietvaros, saskaņā ar kuru šis uzraudzības komitejas lēmums, ar kuru noraidīts atbalsta pieteikums, nevar tikt pārsūdzēts dalībvalsts tiesā.

[Paraksti]